

[Hans Rasmussen.]
fittige med Hensyn til at opdage Lovovertrædelser, men det nuværende Forhold synes jeg ikke, vi vel kan forsvare vedblivende at opretholde. Det er i Virkeligheden saa meget værre, naar man lægger Mærke til, hvorledes Forholdet er, naar Politiet opdager Lovovertrædelser med Hensyn til Smugleri; Politiet har saa at afgive Sagen til Toldvæsenet, og derefter skønner Toldvæsenet over, hvad der mere skal gøres; kan Sagen klares med en Bøde — nu vel, saa afgøres Sagen paa den Maade, men det er ikke Politiet eller Anklagemyndigheden, det øvrige Retsmaskineri, der har noget som helst med den Sag at gøre.

Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister at optage en Forhandling om det Spørgsmaal med Justitsministeriet, og jeg vilde sætte Pris paa, om det Udvalg, der skal behandle Lovforslaget, maatte faa Tid til at se et Øjeblik paa det Forhold, jeg her har peget paa. Jeg tror, at der her i Rigsdagen vil være almindelig Enighed om, at man ikke vel kan forsvare fortsat at opretholde det Forhold, som vi paa dette Felt har i Arv fra længst forsvundne Tider.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Medlemmer for deres Tilsagn om at underkaste Lovforslaget en saa hurtig Behandling, som det maatte findes forsvarligt. De ærede Talere betragtede jo Forhandlingen her i Dag som en Genoptagelse af den, der blev ført i Fjor, og kom derfor ikke i videre Omfang ind paa Enkeltheder. Jeg skal følge det givne Eksempel, kun skal jeg til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sige, at det ikke er det eneste Motiv til tekniske Ændringer i Toldloven, at der er Tale om negativ Beskyttelse; jeg indrømmer, at for fotografiske Films er der ikke negativ Beskyttelse, om end der er en forholdsvis ikke ubetydelig Byrde, der hviler paa Materialerne, særlig paa den afgiftspligtige Spiritus, som anvendes dertil. Det har ogsaa været for at bringe Overensstemmelse til Veje med allerede bestaaende Bestemmelser i Toldloven, som blev indført i 1923, nemlig Fortoldning af lysfølsomt fotografisk Papir — her blev der under Hensyn til Varens Værdi og Natur foretaget en Regulering opefter af Tolden —, at dette her er foreslaaet. For øvrigt er det jo en udpræget Luksusvare, her er Tale om. Men det er naturligvis ikke noget Hovedpunkt i Forslaget, det kan vi altid tale om.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at det var af finansielle Grunde, jeg

ønskede at opretholde som permanente Bestemmelserne i den midlertidige Luksustoldlov. Deri har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ganske Ret. Det staar for mig saaledes, at disse Afgifter har vist sig at være brugbare, vist sig at kunne gennemføres og give et godt Udbytte, og jeg tror ikke, de har virket uheldigt paa nogen Maade. Nu er der jo Spørgsmaal om, naar vi er i Stand til at nedsætte Skatterne, fra hvilken Ende man saa skal tage det, og jeg kan ikke tænke mig, at der er Flertal i dette Ting for at begynde Nedsættelsen med disse midlertidige Toldsatser, som vi nu faktisk omtrent har vænnet os til som permanente, som er blevet fornyet Aar efter Aar, uden Modsigelse fra de forskellige Partiers Side. Nej, det er vistnok fra en ganske anden Ende, man kunde ønske at nedsætte, selv fra deres Side, der ikke ønsker Nedsættelse i den direkte Beskatning, paa Stempelbeskatningen og paa andre Onraader, hvor det dog er langt mere paakrævet at tage en Nedsættelse end paa disse udprægede Luksussatser.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen skal jeg sige, at det er jo ikke en underordnet Myndighed, det er ikke Toldstedet, der afgør, hvorvidt en Sag skal forfølges paa almindelig Maade eller afgøres i Mindelighed. Der kan naturligvis forekomme rene Bagatelsager, som afgøres efter en bestemt Skabelon, men alle Sager af nogen som helst Betydning afgøres af den overordnede Toldadministration, og denne har jo ikke den mindste pekuniære Interesse i disse Sager. Jeg tror heller ikke, man, selv om det var Toldstedschefen, der skulde afgøre dem, saa kunde sige, at han lod sine Afgørelser være bestemt af dette, idet heller ikke han vilde faa pekuniær Interesse i det og i hvert Fald ikke vilde lade pekuniær Interesse spille nogen Rolle.

Men det er naturligvis et vigtigt Spørgsmaal, det ærede Medlem her har rørt ved, og jeg skal følge hans Opfordring til at konferere med Justitsministeriet derom. Men jeg vil sige paa Forhaand, at jeg tror, det vilde være yderlig upraktisk at gaa bort fra den nuværende Ordning og lade alle Sager afgøre af den almindelige Anklagemyndighed, og jeg tror ogsaa, det vilde være overmaade upraktisk at ophæve de Dusører eller de Kendelser, der nu gives til Toldvæsenets Tjenestemænd for Opdagelse af Smuglerier. Men jeg skal gøre Sagen til Genstand for fornyet Overvejelse.

Dahlgaard: I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om, at Forslaget